

III WIECZORY MUZYCZNE U ŚW. ANDRZEJA BOBOLI SOPOT 2014

III WIECZORY MUZYCZNE U ŚW. ANDRZEJA BOBOLI SOPOT 2014 (sierpień)

23.06 Poniedziałek godz. 19.00 KONCERT INAUGURACYJNY
Duo Sopot: Anna Sawicka – wiolonczela, Elżbieta Rosińska – akordeon

30.06 Poniedziałek godz. 19.00 KONCERT KAMERALNY
Monika Dżuła-Radkiewicz – gitara, Dorota Dąbrowska – flet

7.07 Poniedziałek godz. 19.00 KONCERT PAMIĘCI MĘCZENSTWA KRESOWIAŃSKIEGO
Anna Bachleda – harfa koncertowa, Anna Sawicka – wiolonczela

14.07 Poniedziałek godz. 19.00 NASZ MAGNIFIKAT – KWARTET WOKALNY LES FEMMES
Joanna Sobowiec-Janiot, Natalia Krajewska-Kitowska – sopran, Emilia Osowska – mezzosopran, Katarzyna Hobgarska-Buja – fortepian

21.07 Poniedziałek godz. 19.00 GDANSKIE TRIO STROIKOWE
Marta Różańska – obój, Andrzej Wojciechowski – klarinet, Mirosław Pachowicz
– fagot

28.07 Poniedziałek godz. 19.00 TRE CELLI
Trio wiolonczelowe Agnieszki Kaszuby

4.08 Poniedziałek godz. 19.00 RZĄDZIELNIK CZYLI SZKICOWNIK Z POMORZA
Elżbieta Rosińska – akordeon, Krzysztof Olczak – akordeon

11.08 Poniedziałek godz. 19.00 WARSZAWO!
Piotr Kawęcki – skrzypce, Anna Kawęcka – recytacje, Trio Sopot: Małgorzata Skorupa – skrzypce, Anna Sawicka – wiolonczela, Elżbieta Rosińska – akordeon

18.08 Poniedziałek godz. 19.00
Bożena Harasimowicz – sopran, Trio Sopot

25.08 Poniedziałek godz. 19.00 GDYŃSKI KWINTET DĘTY (G. BRASS)
Wojciech Brzozowski, Rafał Ringwelski – trąbki, Bartosz Skrobot – waltornia,
Marek Sikora – puzon, Karol Szewczyk – tuba

31.08 Niedziela godz. 20.00 ORKIESTRA KAMERALNA
Ariel Ludwiczak – dyrygent, Jarosław Wyrykowski – obój

8.09 Poniedziałek godz. 19.00 KONCERT KAMERALNY
Daniel Egelman – gitara, Natalia Egelman – flet, Dariusz Egelman – klarnet

15.09 Poniedziałek godz. 19.00 KONCERT KAMERALNY
Magdalena Ochlak-Jankowska – fortepian, Piotr Jankowski – trąbka

22.09 Poniedziałek godz. 19.00 KONCERT FINAŁOWY
Marzena Prochacka – sopran, Anna Mikolom – fortepian, Marek Sikora – puzon
Trio con passione: Anna Manicka, Katarzyna Filipak – skrzypce, Anna Sawicka
– wiolonczela

Prowadzenie koncertów: Kamil Nehrebecka, Anna Sawicka
i Ryszard Jaśniewicz

PROGRAM

ROK ŚW. JANA Z DUKLI

ROK OSKARA KOLBERGA

ROK CARLA PHILIPA EMANUELA BACHA

ROK JANA KARSKIEGO

ROK KSIĘDZA HILAREGO JASTAKA

100-NA ROCZNICA WYBUCHU I WOJNY ŚWIATOWEJ

70 ROCZNICA POWSTANIA WARSZAWSKIEGO

Parafia pw. św. Andrzeja Boboli
Sopot, ul. Powstańców Warszawy 15

NAD FESTIWALEM HONOROWY PATRONAT OBJĘŁI:

ARCybiskup Diecezji Gdańskiej Sławoj Leszek GŁÓDŹ

Muzyki Dawnej w Genewie. Koncertmistrz orkiestry Opery Bałtyckiej, wieloletni wykładowca akademicki (doktorat), nauczyciel Szkoły Muzycznej II st. w Gdańsku-Wrzeszczu. Prowadzi ożywioną działalność koncertową, naukową i publicystyczną. Ma w repertuarze wszystkie dzieła Fr. Chopina z wiolonczelą oraz polską muzykę XIX i XX wieku, dziś połączach odnajdywaną. Koncertuje w Duo i Trio Sopot, występuje na licznych koncertach w kraju i za granicą (Włochy, Francja, Szwajcaria, USA). Jest organizatorem letnich „Wieczorów Muzycznych u św. Andrzeja Boboli”.

MARSZAŁEK WOJ. POMORSKIEGO MIECZYŚLAW STRUK

PREZYDENT MIASTA SOPOTU JACEK KARNOWSKI

Małgorzata SKORUPA – absolwentka Akademii Muzycznej w Gdańsku w klasie skrzypiec prof. Henryka Keszowskiego. Doskonałość swoje umiejętności na kursach w Polsce, Austrii, Niemczech i Węgrzech. Koncertuje jako solistka i kameralistka wraz z pianistą Andrzejem Siarkiewiczem i w Trio Sopot. Dokonata wielu prawykonań dzier wstępnych kompozytorów, brała też udział w licznych nagraniach. Jest profesorem Akademii Muzycznej w Gdańskim i wykładowcą szkół muzycznych w Gdańskim i Gdyni. Jej uczniowie i studenci byli wielokrotnie laureatami konkursów skrzypcowych w Polsce i za granicą. Prowadzi również liczne seminaria, wykłady i kursy dla młodych adeptów gry skrzypcowej.

Organizatorzy: Parafia pod wezwaniem św. Andrzeja Boboli w Sopocie
Duo Sopot – Anna Sawicka, Elżbieta Rosińska i Anna Mikolą

Projekt plakatu: Tomasz Plata-Przechlewski

Zrealizowano przy pomocy finansowej Województwa Pomorskiego

- 17 sierpnia FLORIAN SKULSKI i PRZYJACIELE, Małgorzata Gabryel-Gileta – sopran, Szymon Kobylński – bas, Grażyna Troć – akompaniamet
- 24 sierpnia KARTUSKI CHÓR MĘSKI – dyr. Mateusz Trepkowski
- 31 sierpnia AVE MARIA w MUZYCE, TRYPTYK RZYMSKI, Jacek Szymański – Tenor, Dariusz Wójcik – recytacja, Jacek Kotyński – organy
- 7 września CHÓR DZWONY PODOLA z KIJOWA, dyr. Taras Myronuk, bas profundo Oleksandr Bondarenko

Patronat prasowy: Gość Niedzielny

sie prof. Teresy Bitińskiej. Jest absolwentem Konserwatorium Lozańskiego w klasie mistrzowskiej prof. Jeana Jaquera. Gra solo i kameralnie w kwartetach i triach, m.in. z Bartłomiejem Niżotem, z Małgorzatą Skorupą i Triem Sopot. Zajmuje się też pedagogiką. Jest członkiem Orkiestry Kameralnej w Genewie.

KRZYSZTOF OLCAZAK – absolwent Akademii Muzycznej w Warszawie w klasie akordeonu Włodzimierza L. Puchnowskiego. Następnie podjął pracę w Akademii Muzycznej w Gdańsku. W 1986 r. ukończył z wyróżnieniem studia kompozytorskie u Eugeniusza Główskiego. Jest laureatem konkursów akordeonowych i kompozytorskich. Za działalność artystyczną i dydaktyczną otrzymał wiele nagród i wyróżnień. Artysta występuje jako akordeonista, solista i kameralista, koncertując w Polsce i wielu krajach Europy oraz w Iranie i USA. Jego kompozycje wykonywane były na wielu prestiżowych festiwalach muzyki współczesnej. Dokonał również bardzo wielu nagrań. Od 1979 związany jest z Akademią Muzyczną w Gdańskim, gdzie pracuje na stanowisku profesora.

ANNA PIŁPIEC – siołocianka. Po ukończeniu Państwowej Wyższej Szkoły Teatralnej w Warszawie wjechała do Szwajcarii, gdzie żyje i pracuje do dnia dzisiejszego. Grywa głównie na scenach teatrów w Lozannie i Montreux. Jej ulubiona rola to Olga z Obłomowa i Antygoną, ale najczęściej była obsadzana w rolach współczesnych kobiet francuskiego dramatu teatralnego. Duszą ciągle związana z Polską i polskimi muzykami, tradycyjnie i już bierze udział w kolejnych wieczorach muzycznych u św. Andrzeja Boboli. Zajmuje się też reżyserią, zarówno spektakli granych przez profesjonalistów, jak i młodzież. Obecnie bierze udział w koncertach interpretując poezję ks. Janusza St. Pasierba (zarówno w języku polskim jak i po francusku).

EŁBIETA ROSIŃSKA – absolwentka i profesor Akademii Muzycznej im. Stanisława Moniuszki w Gdańskim w klasie akordeonu Józefa Mađanowskiego. Dokonała kilkunastu prawykonan utworów, m.in. K. Ołczaka, M. Gor diejuka, K. Naklickiego, P. Stopeckiego. Koncertowała w wielu krajach europejskich. Prowadzi kursy i seminaria dla nauczycieli gry na akordeonie. Jest autorką artykułów poświęconych muzyce akordeonowej, książki *Polska literatura akordeonowa 1955–96*. Prowadzi internetowy Katalog Polskiej Muzyki Akordeonowej. Od 15 lat organizuje letnie kursy dla młodych akordeonistów w Wejherowie – *Kaszubskie Warsztaty Akordeonowe*.

ANNA SAWICKA – absolwentka gdańskiej Akademii Muzycznej klasie prof. Romana Suchecickiego. Studiowała również wiolonczelę barokową w Szkole

TRÓJMIĘSIEKIE KOŚCIOŁY P.W. ŚW. ANDRZEJA BOBOLI, CZ. 2 GDAŃSK

Gdański kościół pod wezwaniem św. Andrzeja Boboli, jeden z trzech trójmięskich kościołów tego świętego, jest przy ulicy Mickiewicza. Została zbudowany w latach 1913–1916 w związku ze wzrostem liczby mieszkańców Wrzeszcza. Projektantem był profesor *Technische Hochschule* (Politechniki Gdańskiej) Herman Phlebs. Dla odróżnienia od tendencji w budownictwie protestanckim na przełomie XIX i XX wieku, kościół (*Christuskirche*) wzniесiono w stylu neobarokowym. Działania wojenne w marcu 1945 r. szczęśliwie ominęły świętynię. Po opanowaniu Gdańska przez Armię Czerwoną, w świętyni urządzono przejściowy obóz dla jeńców niemieckich, jednak dość szybko, bo już 9 kwietnia świętynię wizytował polski zakonnik, jezuita Brunon Pawełczyk. Dwa dni później na stałe zamieszkał w kościele. Dzięki jego staraniom kościół przeszedł w ręce zakonu jezuitów i już 15 kwietnia 1945 r. nastąpiło oficjalne poświęcenie świętyni i jej otwarcie już pod wezwaniem św. Andrzeja Boboli – męczennika. 20 kwietnia Ojcowie Jezuici otrzymali od wojewody Stanisława Okęckiego zgodę na objęcie świętyni. 3 Maja 1945 roku w święto Królowej Korony Polskiej odbyła się pierwsza uroczystość, która zgromadziła wiernych z całego Gdańskiego, organizację ze sztandarami, wojsko i ówczesne władze. W tym samym miesiącu wydany został dekret od biskupa gdańskiego Karola Marii Splettę zezwalający na objęcie kościoła. 5 sierpnia po wyleździe ludności i kapelanów niemieckich ojcowie objęli parafię w całości, włączając w to znajdujący się nieopodal niemiecki kościół katolicki, dzisiaj nazываемy Matzym Kościotem. 24 maja 1948 r. odbyło się uroczyste poświęcenie obrazu Matki Bożej Ostrobramskiej. Kościół pod wezwaniem św. Andrzeja Boboli do dziś należy do zakonu jezuitów i jest główną świątynią parafii katolickiej św. Krzyża obejmującą swym zasięgiem większość Dolnego Wrzeszcza. Kościoty i zarazem parafie pw. św. Andrzeja Boboli są też w Sopocie (opus historii w poprzednim programie III Wieczorów Muzycznych u św. Andrzeja Boboli Sopot 2014) i w Cdyni.

JAN z DUKI

Jan urodził się w Dukli około roku 1414 w rodzinie mieszczań. Zapewne uczeńształ do miejscowej szkoły, potem udał się do Krakowa. Legenda głosi, że tam studiował.

Według miejscowej tradycji Jan miał już od młodości prowadzić życie pustelnicze w pobliskich lasach u stóp góry zwanej Cergową. Do dziś w odległości kilku kilometrów od Dukli znajduje się pustelnia i kościółek drewniany, wystawiony pod wezwaniem św. Jana z Dukli na miejscu, gdzie miał on samotnie prowadzić bogobojne życie. Jan opuścił jednak pustelnię i wstąpił do franciszkanów konwentualnych, zapewne w pobliskim Krośnie, w latach 1434–1440, kiedy miał już 25–30 lat. Po powitaciu i złożeniu profesji zakonnej odbył studia kanoniczne i został wyświęcony na kapłana. Jan został od razu powołany na urząd kaznodziej, co pozwala przypuszczać, że był bardzo dobrze wyszkolony. Urząd ten bowiem powierzano w klasztorach franciszkańskich kaptanom

wyjątkowo uzdolnionym i wewnętrznie uformowanym. Tego wymagat w regule św. Franciszka, założyciel zakonu. Jan przez szereg lat piastował także obowiązki gwardiana, czyli przełożonego klasztoru: w Krośnie i we Lwowie. Powierzono mu urząd kustosza kustodii, czyli całego okręgu lwowskiego. Po złożeniu tego urzędu ponownie zlecono mu urząd kaznodziei we Lwowie. W latach 1453–1454, na zaproszenie króla Kazimierza Jagiellończyka i biskupa krakowskiego, kardynała Zbigniewa Oleśnickiego, przebywał w Polsce św. Jan Kapistran, reformator franciszkańskiego życia zakonnego. Założył klasztor obserwantów, czyli franciszkanów reguły obostrzonej, w Krakowie (1453) i w Warszawie (1454). W roku 1461 obserwanci założyli również konwent we Lwowie. Od krakowskiego klasztoru pw. św. Bernardyna zaczęto powszechnie nazywać polskich obserwantów bernardynami.

i umacniał się ich gorliwością. Postanowił do nich wstąpić. Do roku 1517 franciszkanie konwentualni i obserwanci mieli wspólnego przełożonego generalnego. Jednak przejście z jednego zakonu do drugiego poczytywano zawsze za rodzaj dezercji. Istniały ponadto przepisy w zakonie obserwantów, utrudniające przyjęcie zakonników konwentualnych w obawie o zaniedżenie karności i ducha zakonnego. Ojciec Jan musiał więc być dobrze znany, skoro przyjęto go bez wahania. Nadarzyła się zresztą ku temu okazja. Z Czech przymużał prowincję franciszkanów konwentualnych. Jan poprosił prowincję, by zezwolił mu wstąpić do obserwantów. Według relacji miejscowości tradycji prowincią sądząc, że Jan chce odwiedzić kogoś w konwencie obserwantów, chętnie się zgodził. Kiedy zaś spostrzegł swoją potęgę, nie mógł już zmusić o. Jana do powrotu. Było to prawdopodobnie w roku 1463.

A horizontal strip of a painting showing a landscape with trees and a building.

ue water, i testar i auto casusa (San Juan), wiedniu, Beijing Music Festival w Pekinie, Festiwal Rheingau, Musikfest Greifswalder Bachwochen.

Artystka ma w swym repertuarze wszystkie najważniejsze dzieła wokalno-instrumentalne od baroku po współczesność, co czyni ją wyjątkowo wszechstronną śpiewaczką. Dokonata wielu prawykonan muzyki współczesnej, jak np. europejska premiera *Siedem Bram Jerozolimy* Krzysztofa Pendereckiego, *Gesang am Brunnen*, *O maggio del Aquilla* Juliusz Łucika, *Litania do św. Klemensa* Pawła Łukaszewskiego, *Te Deum* Leszka Moźdżera i wielu innych. W latach 2000–2008 współpracowała z Teatrem Wielkim Operą Narodową w Warszawie (Mozart – *Don Giovanni*, Czarodziejski flut, G. Puccini – *La Rondine*, Verdi – *Don Carlos*), a w latach 2008–2012 z Operą Bałtycką w Gdańsku (Mozart – *Don Giovanni* i Czałkowski – *Eugeniusz Oniegin*). Nagrodzona Medalem Prezydenta Miasta Gdańska w dowód uznania za szczególne osiągnięcia w dziedzinie kultury (2005) i Srebrnym Krzyżem Zasługi Prezydenta RP (2011). W lipcu 2012 r. otrzymała tytuł profesora sztuk muzycznych. Od 2009 r. prowadzi własną agencję artystyczną Impressio Art Management. Organizuje Letnią Akademię Śpiewu – Mistrzowskie Kursy Wokalne i Ogólnopolski Konkurs Wokalny Impressio Art w Sopocie, którego celem jest promocja młodych, polskich śpiewaków. W roku 2014 została oficjalnym partnerem najważniejszego na świecie Miedzynarodowego Konkursu Belvedere im. Hansa Gabora w Wiedniu. Jest odpowiedzialna za organizację przestuchań kwalifikacyjnych do tego konkursu w Polsce. Warto nadmienić, że przestuchania odbywają się w 60 państwach świata. Od roku 2014, dzięki Mecenatowi Grupy ENERGA zainicjowała Festiwal – Sopockie Dni Sztuki Wokalnej, który odbył się w dniach 25 lipca – 3 sierpnia w Sopocie.

Chociaż o Jan miał wtedy około 60 lat, przeżył u obserwantów jeszcze 21 lat. Krótki czas przebywał w Poznaniu, by następnie powrócić do ukochanego Lwowa i tam spędzić resztę życia. Tu powierzoną funkcję kaznodziei i spowiednika. Pod koniec życia miał utracić wzrok. Jako dorobek wielu lat pracy kaznodziejki zostawił zbiór kazań, które jednak zaginęły. Rozmitowany w modlitwie, poświęcał na nią długie godziny. Dla do- kładnego zapoznania się z konstytucjami nowego zakonu wczytywał się w nie- pełni, a gdy utracił wzrok, prosił, by odczytywać mu je kleryk, bo chciał się ich wyuczyć na pamięć. Do ślepoty dołączyła się ponadto choroba bezwładu- noga. Jan oddał Bogu ducha w konwencie lwowskim 29 września 1484 r. Po- chowano go w kościele klasztornym, w chórze zakonnym, za wielkim ottażem. Przekonanie o świętotości kapłana było tak powszechnne, że zaraz po jego śmierci wierni zaczęli gromadzić się w pobliżu jego grobu i modlić się do niego o taski.

Piotr Kawęcki – sopocianin, skrzypek, uczeń PSM I st. w Sopocie w klasie prof. Wandy Popielskiej i PSM II st. w Gdańsku – Wrzeszczu w klasie

Spintrade, Die junge Nonne, Romanze, Heidenröslein), prawykonanie polskie

WYKONAWCY: Bożena Harasimowicz (soprano) – Małgorzata Skorupa (skrzypce)
– Anna Sawicka (wiolonczela) – Elżbieta Rosińska (akordeon)

25.08 Poniedziałek godz. 19.00

Muzyczne Niespodzianki: klasyczne i nie tylko standardy muzyczne

WYKONAWCY: Gdyński Quintet Dętu (Gangster Brass): Wojciech Brzozowski,
Rafał Ringwelski (trąbka) – Bartosz Skróbot (waltornia) – Marek Sikora (puzon)
– Karol Szewczyk (tuba)

NOTKI BIOGRAFICZNE ARTYSTÓW

GDYŃSKI QUINTET DĘTU występuje też pod nazwą GANGSTER BRASS – to zespół muzyków na co dzień grających w wielkich instytucjach kulturalnych Trójmiasta tj. Opera Bałtycka, Cappella Gedanensis, Polska Filharmonia Bałtycka oraz Orkiestra Marynarki Wojennej. Po pracy pragną nieco zmienić nieco rodzaj muzyki. Grają wtedy własne aranżacje znanych utworów pisanych na instrumenty dęte takie jak trąbka, waltornia, puzon i tuba, świątecznie bawiąc przy tym siebie i zgromadzoną publiczność.

BOŻENA HARASIMOWICZ studia wokalne ukończyła z wyróżnieniem w gdańskiej Akademii Muzycznej (1989) w klasie śpiewu prof. Zofii Janukowicz-Pobłockiej. Jest laureatką wielu międzynarodowych konkursów wokalnych, m.in. Antonina Dworzaka w Karlowych Warach, Międzynarodowego Konkursu im. J.S. Bacha w Lipsku, ARD w Monachium, Ferruccio Tagliavini w Austrii, Mirjam Hellin w Helsinkach, Ady Sari w Nowym Sączu. Występowała w kraju i za granicą z wieloma znymi dyrygentami: Kazimierz Kord, Antoni Wit, Krzysztof Penderecki, Jacek Kasprzyk, Gabriel Chmura, Jerzy Semków, Jerzy Maksymiuk, Karol Stryja, Stefan Stuliński, Łukasz Borowicz, Michał Dworczyński, José María Florencio, Gilbert Levine, Rolf Beck, Daniel Raiskin, Stanislav Macura, Saulius Sondeckis, Josphard Daus, Helmuth Rilling, Rudolf Tiersch, Roland Bader, Knud Vad, Jacques Pesi, Ulrich Grosser, Philippe de Chalendar, Volker Schmidt-Gartenbach, Massimiliano Caldì, Didier Talpin, Stanley Spencer, Taivo Niitvagi i wielu innych. Koncertowała w Polsce: Filharmonia

W roku 1487 obserwanci wystarali się u papieża, Innocentego VIII, o zezwolenie na „podniesienie ciata”, co równało się pozwoleniu na oddawanie mu czei publicznej. Jednak akt przeniesienia odbył się dopiero w roku 1521. Nowy grób umieszczono nad posadzką w prezbiterium po prawej stronie. W roku 1608 z racji budowy nowego kościoła wystawiono marmurowy sarkofag, przeniesiony w roku 1740 za wielki ołtarz.

Do roku 1946 trumienka z relikwiami Jana z Dukli znajdowała się we Lwowie, do roku 1974 znalazła się w kościele bernardynów w Rzeszowie, obecnie znajduje się w Dukli.

Liczne taski, otrzymywane za pośrednictwem stug Bożego, ściągły do jego grobu nie tylko katolików, ale także prawosławnych i Ormian. Kiedy w roku 1648 Lwów został ocalony w czasie oblężenia przez Bohdana Chmielnickiego, przywoływano to wstawiennictwu Jana z Dukli, gdyż gorąco modlono się do niego. Według tradycji postać świętego ukazała się nad Lwowem. Proces kanoniczny rozpoczął się w roku 1615. Proces, wiele razy przerwany, został wreszcie ukończony szcześciwie w roku 1731. Na podstawie nieprzerwanego kultu, jakim stuga Boży się cieszył, papież Klemens XII w roku 1733 ogłosił ojca Jana błogosławionym, wyznaczając na dzień jego święta 19 lipca. Termin ten, kilka razy przenoszony, reforma kalendarza liturgicznego w Polsce w roku 1974 ustaliła na 3 października. Po kanonizacji jednak przesunięto go na dzień 8 lipca.

W roku 1739 na prośbę króla Augusta III Sas, biskupów i kapituł katedralnych oraz magistratu lwowskiego papież Klemens XII ogłosił bt. Jana z Dukli patronem Korony oraz Litwy. Już w roku 1754 król August III Sas wniosł prośbę do Rzymu o kanonizację bt. Jana z Dukli. Prośbę ponownie król Stanisław August Poniatowski w roku 1764, uczyńiąc to również sejm polski. Rozbioru jednak przerwały zabiegi. Dopiero w roku 1957 Episkopat Polski wystąpił do Stolicy Świętej z ponowną prośbą. Kanonizacji dokonat w Kościołe papież św. Jan Paweł II podczas wizyty w dniu 10 czerwca 1997 r. W ikonografii przedstawiany jest w habicie zakonnika, czasami jako niewidomy. Jego atrubutem są promienie światła. (na podstawie <http://www.brewiarz.pl>)

Rok Oskara Kolberga

Oskar Kolberg urodził się 22 lutego 1814 r. w Przysusze. Kształcił się w Warszawie, w szkołach do których uczęszczali Fryderyk Chopin. Po Powstaniu Listopadowym i śmierci ojca – profesora Uniwersytetu Warszawskiego 16 letni Oskar pracował już jako księgowy, później jako urzędnik bankowy, zdobywając środki na dalsze wykształcenie muzyczne. Później pracował również jako nauczyciel muzyki. Zaśmietowania przygotowywał hasta z dziedziny muzyki i muzykologii do Encyklopedii powszechniej Samuela Orgelbrandta. W międzyczasie przygotował i opublikował pięciotomową pracę

Oskar Kolberg

pt. Mazowsze. Oskar Kolberg był pierwszym naukowcem, który zebrął i usystematyzował według regionów rodzinę kulturę ludową. To pionierska praca w skali światowej! Zdobyte podczas długoletnich wędrówek po polskiej ziemi informacje zawart w monumentalnym dziele „Lud. Jego zwyczaje, sposób życia, mowa, po-dania, przystawia, obrzędy, gusła, zabawy, pieśni, muzyka i tańce”. Za jego życia ukazały się zaledwie 33 z 86 tomów tego dzieła. Pomorze opisał w wydanym dopiero po wojnie tomie 39. Z powodu braku finansów na wydawanie kolejnych tomów, skorzystał z propozycji rocznej zapomogi Towarzystwa Naukowego Krakowskiego i opuścił w 1871 r. Warszawę na zawsze. Przeniósł się na state do Krakowa, by nigdy już nie przekroczyć granicy Królestwa Polskiego. W nowo wybranym śródmiejsku zyskał życzliwość, zrozumienie i pomoc. Od końca lipca 1875 r. do potowym września przemierzył imponujący obszar Kaszub inten-sywnie zbierając materiał badawczy. 12-dniowy pobyt w Sopocie potraktował niezwycięgle poważnie, nie pozwalając sobie na dłuższe wytrącenie. „Z Gdańska udarem się przez Oliwę do Zopotów, które również jak i sam Gdańsk leżą na gruncie kaszubskim. W miejscu tym, po wzięciu z rana kąpieli morskiej przez 12 dni, miałem w ciągu dnia sposobność robienia stąd matych wycieczek w głęb Kaszub, mianowicie do Oksywia, Wielkiego Kacu, Wejherowa itd., najczęściej w towarzystwie dobrze z obyczajami tamtejszego ludu obeznanego ks. Mastow-skiego”. Kolberg zatrzymał się u państwa Donimirskich. Przez dwa tygodnie Sopot był bazą wypadową na Kaszuby. W planowaniu wypraw pomagał miej-scowy ksiądz Mastowski, który dostarczał też cztery miejscowe pieśni, z których dwie znalazły się w tomie zatytułowanym „Pomorze”. Jedyna katolicka Kaplica NMP – dziś starsza część Kościoła pw. św. Andrzeja Boboli w Sopocie istniała już od 1871 r. Czyżby miejsce naszych koncertów było powiązane również z oso-bą wielkiego etnografa? Dzięki gościnności ziemianowskich domów Donimirskich, Szanieckich, Sierakowskich czy Mieczkowskich miał zapewnione kontakty to-warzuskie oraz utatwiony dostęp do innych, odległych miejscowości Pomorza. W okresie zaledwie półtora miesiąca zwiedził ogromny obszar m.in.: Toruń, Za-krzewko, Brachówko, Nawrę, Bukowo, Gdańsk, Sopot, Waplewo, Pełplin i Łą-szewo. Oskar Kolberg zmarł w Krakowie 3 czerwca 1890 r. Pochowany został na cmentarzu Rakowickim w Krakowie na pomniku wzniesionym ze środków uzyskanych z koncertów organizowanych przez wybitnego kompozytora i pedagoga Władysława Zielińskiego umieszczonego napis: „Oskarowi Kolbergowi, zastu-nemu Ojczyźnie – rodacu, Polskę całą przeszedł, lud poznał i ukochał. Zwycza je go i pieśni w księgi złożył”.

4.08 PONIEDZIAŁEK GODZ. 19.00

Polska muzyka renesansowa z Tabulatury Jana z Lublina w opracowaniu Krzysztofa Olczaka na dwa akordeony: Anonim – *Taniec „Poznania”*, Anonim – *Taniec polski*, Jakub Polak – *Coranto*, Wojciech Długoraj – *Vilanella*, Mikotaj z Krakowa – *Hajduki*, Mikotaj z Krakowa – *Przygrywka chorątowa „Ave Jerarchia”*

Leon Bělmann – *Suita górecka op.25* – opracowanie na dwa akordeony

1. Introdukcja-chorąt, 2. Menuet górecki, 3. Modlitwa w Notre Dame,

4. Toccata

Krzysztof Olczak – utwory na akordeon solo: *Sonatina nr 1* – (wyk. Elżbieta Rosińska), *Rzepielnik, czyli szkicownik z Pomorza* (wyk. Krzysztof Olczak) Astor Piazzolla – *Cite Tango* na dwa akordeony Koncert jest też zarazem promocją płyt Duo Akordeonowego pod tytułem: „Rząpielnik czyli szkicownik z Pomorza”

WYKONAWCY: Duo Akordeonowe: Elżbieta Rosińska – Krzysztof Olczak

11.08 PONIEDZIAŁEK GODZ. 19.00

WARSZAWO! 70 ROCZNICA WYBUCHU POWSTANIA WARSZAWSKIEGO

Tomaso Albinoni – Adagio

Adam Jarzębski – Chromatica

Kazimierz Witkomiński – Aria (1943)

Henryk Wieniawski – Kaprys op. 18 nr 1 na dwoje skrzypiec

Reinhold Glier – I Duet op. 49

John Williams – Lista Schindlera

Krzysztof Naklicki – Polonez, prawykonywanie

Kamil Cieślak – „Piosenki o mojej Warszawie” na dwoje skrzypiec, wiolonczelę i akordeon, prawykonywanie

WYKONAWCY: Anna Kawęcka-Piłipiak (prowadzi, recytacje) – Piotr Kawęcki (skrzypce) – Małgorzata Skorupa (skrzypce) – Anna Sawicka (wiolonczela) – Elżbieta Rosińska akordeon

18.08 PONIEDZIAŁEK GODZ. 19.00

Hermann Zülcher – „Wariacje na temat Mozarta” na skrzypce i akordeon

Łukasz Woś – „Dedykacja” na skrzypce, wiolonczelę i akordeon

Bernard Cavanna/Franz Schubert – „Pieśni Schuberta” na głos, skrzypce, wiolonczelę i akordeon (Im Frühling, Lied der Mignon, Gretchen am